

De schorsteen van de naotorus,

Naotorus Hak ut Heuze wilde gjen vur de wijnter de boel in en um ut huis klaor hebben .Hij ha un centraole vurwaarming op olie gestokt, da wur vur die tijd al modern. Gas wur ter er nog nie in de jaore 60. Hak ha un naotorusketoor waor un stuk of wa personeel warkte. Um die minse er werm bij te laote zitte, moest daor ok de vurwaarming braande. De olietank lee in de tuin. Nou ha Hak vur kluskes in en um het huis een ouwere mins, Jan, die de boel un bietje in de gaote moes houwe. Jan moes onderaandere de olietank controlieren of die op zun mins nog half vol zeut. Da moes wel anders kwam de tank dur ut kwelwaoter de grond ut zette. Ut naotarus ketoor stond naameluk nie wijd van de dijk vandaon. De tank zou gaon drijve as tie bijna leg wur, vandaor. In de wonkamer ha de Naotarus ok een opehaard, um swijnturs een vuurke te stoke vur de gezelligheid en um un bietje je eige te werme. Het knerpemde geluid van ut vuur zurgde er ok vur da tie ok dors kreeg. Hij nam dan, genietend van ut vuurke, der gjen een gluske jajum bij. Nou wur ut ok zo da Jan, de kluskesman, elk jaor de schorsteen moes raage. Hak wur anders bang da tie schorsteenbraand kreeg. Jan leende dan de leer van de brandwèèr, die hadde un goeie lange. De kazerne stond mar een paor huize wijer op en de commadaant wonde neve d'r neeve. Zo gezeid zo gedaon. Jan ging naor de commadaant en vroeg of tie de leer ok dit jaor wir kon leene vur un pruufcentje in de branweerpot. Van da fooike konde de brandweerkjels dan un boltje kope um nao te blusse van un utruk. Ut wur gin punt en Jan krig de leer mee. Ut weur un vrij zwaore, dus Jan lee um op z'n fiets en liep ter zo mee naor ut naotorus huis. Daor aon gekomme zette Jan de leer tege de dakguut. Jan ging jers naor binne om wa vur de opehaard te zette, zoda de wonkamer nie onder ut roet kwam te zitte. Naodat tie da gedaon ha, klom tie ut dak up mit de rammeneur en un tauw um de nek. Een rammeneur weur un stuk zwaor ijzer mit derumhern wa prikkeldraad en gaos, da wur gebonde aon un lang touw. Da kunstwerk lie Jan in de schorsteen glije en haolde da op en neer. Zo ragde tie al ut roet en neste ut de pijp. Wa tie nie wies was da de vrouw des huizes beneeje stond te kijke vur den openhaard om te zien of da 't veul roet en neste uitkwame. Da wur nie vuul, eigelijk niemus waordug. Naoda Jan klaor wur mit ut vege kwam tie ut dak af en liep naor binne. Hij see tege mevrouw Hak: 'nou mevrouw, der zeut me war in, ut weur zeker nie vur de tijd da tie wer schongemak, ik krig de rammerneur dur zowat nie deur hern'. 'Nou', see mevrouw: 't mij un radsel waor al ut roet gebleve is, want ik her niks gezien!' 'Nim jers mar un pilsjes Jan, waant ge zul iesende dors hebbe gekrege van al ut roet'. Da was nie tege dovemans ore gezijd, Jan slurpte ut pilske op en brog de leer gauw wirum naor de braandwir. Onder ut genot van un bolje vurhaolde die utgebraaid over de pijp en al 't roet tegen de commadaant. Hij gaf ut fooike dattie ha gekrege van Hak aon de commadaant vur de pot. En wat denkte: het jaor der op moest de schorsteen in ut Noatarushuis gewoon wir geragd worde.